

Mademoiselle Fifi

باکوری

له ئینگلیزی بهوه وهریگپراوه

نه پاریزم و تەقە له فیله که بکەم . بهلام : ورجاریش له گەل
خۆمدا لیکم دەدایه ووه دەمپرسی :
تۆبلی یه کیک له وان ههستی بهوه کردنی که من تهنا
له بهر ئهوه فیله کهم کوشت تا له بهر چاوی ئهوه خه لکه گیل و نه قام
دهر نه چم و نه به مایه ی پیکه نین و لا قرتی .

1936

پهراویز :-

(1) «کوشتی فیلک» به کیکه له نووسنه نازدارانه ی جورج ئورویل - ی رۆمان نووس . بهلام له ههندی کیندا وهک چیرۆک حیسانی بۆ کراوه له ههندی کینی دیکه شدا وهک یاداشتیکی راسته قینه ی ژانی - ئورویل - تۆمار کراوه . له ههردوو حالتدا . . . ئهم نووسینه نرخی و بابه خێ گهوره ی له وه دایه که - ئورویل - به تهواوی چاوی له راستی به بکاته وه که ئیمپریالیزم تهنا وشه به ک نی به . به لکو ئه هه ره به نیکه ره شه و نی ئه وه ی ناگات له خۆت نی ده نغاته پال به ره ی چه وسنه ران . هه له به ته نووسه له تا وه هزاری و وه نه گه رانی له دانیشگا هه مان رێ به وه ی باوکی هه لێ زارد و په ی وه ندی به هیزی بۆ لسی ئینگلیزی به وه کرد و له ولاتی - بورما بوو به ئه فسه ری سه ره رشتیاری کاروباری ئیمپراتۆریه ی - بریتانیا - و له وه ی به چاوی خۆی زۆر ستم و زۆرداری دی . . . بۆیه نه توانی به رده وام نی و رفی له ئیمپریالیزم هه لگرت و له سالی (1928) دا وازی له م پشینه به هینا . هه ره ئه وه شیان بوو به هه وینی به کهم رۆمانی که له ژیر ناوی - رۆژانی بورما - دا بلا و بۆ وه . . .

ئه وه تا هه ره خۆی له وتاری - بۆ ده نووسم (2) - دا ده ئی - «به که به جار بۆ ماوه ی پینچ سان له - بورما - دا خه ریکی کاریکی زۆر نابه جی بوم که سه ره به ر په راندنی کاروباری (بۆ لسی ئیمپراتۆریه ی هیندی بوو . . . هه ره ئه وس زۆرم تالای که ساسی و هه زاری تۆشی هه ستم به نوشستی و هه ره س و روه خان و که وتن کرد . ئه وه بان وای لی کردم چاکتر شه ره زای سه روشنی ئیمپریالیزم . . . هه موو جار یکیش ئه مه ی دوویات ده کرده وه : «بۆ ئه وه ی قسنت له ئیمپریالیزم پشته وه : ده نی به شیک بیت له و سبسته ی که رابگر توه .»

له کۆتاییدا با ئه وه مان له بهر نه چی که (کوشتی فیلک) رابۆر نیکه ئاسایی نی به . پش هه مووشتی کاریکی ئه ده ی ناسکه و - ئورویل - له ژانی راسته قینه و پر ئه شکه ئه ی خۆی ده دی . . . هه ره ئه م روه دا وه سه ره ساکاره وای له (ئورویل) کرد

هه ستم بکا بۆته مروفیکی ئامێر داسا . بۆته مه قاشی ده ستی ئیمپریالیزم . . . ئه وه بوو بۆ دوو اجاز له و سبسته گه نده له هه لگه رابه وه تاج و ئه ستیره کانی سه ر شان و به خه ی خۆی دامالی !

(2) - مۆلاین :- شارنیکه که وتۆته خوارووی - بورما - و سه ره ده ریای - ئاندمان

(3) - بورما - ولاتی که وتۆته خوارووی (چین) . سنووری شی : له رۆژه لانه وه ولاتی (سیام) وه له رۆژئاوا وه (ئاسام) و (به نگلادش) ه .

(4) - بیبل - گه لای جۆره روه کیکه خه لکانی (بورما) وهک بنشست ده یجون .

(5) - بۆ ژانی - جورج ئورویل - یس پروانه گۆفاری (کاروان) ژماره (34) که له گه ل نووسینی ئه م نووسه ره له ژیر ناوی - بۆ ده نووسم - دا بلا و م کردۆته وه .

A Collection of Essays by Geory Orwell
Auther of Nineteen Eighty - Four Harbrace Paperbound Library Inc . New
- York, Copyright (1946)
لا په ره 156- 148

هیشتا مینجهر کۆنت قۆن فارلسبرگ ، فرمانده ی پرووسی له خویندنه وه ی نامه کانی نه بوو بووه وه له کاتیکا که له نیو پالپشته که ی دا راکشابوو ، هه ردوو قاچه کانی شی به جزمه سه رباری به قورسه کانی به وه له سه ره رۆخی ناگه رانه مه ره ری به که دادانا بوون و ، به رکیفه تیژه کانی دوو چالی گه وه ی تی کرد بووو ، رۆژه رۆژ گه وه تریش ده بوون . له ماوه ی ئه و سی مانگه ی که وا خۆی و کومه له سه ر بازه کانی ها ته شه رۆچکه ی «یو فیل» ی فه ره نسایی و داگیران کرد و له کۆشکی فرمان په وایی به که ی شار لی یان خست و نیشه جی بوون .

له و لایشه وه فنجانی قاوه له سه ره میزیکی به نرخی و به ها دانرابوو ، هه لمی لی هه ل ده ستا ، میزه که سه رتا پا له که ی ژنگاوی و پیسی پیوه بوو ، چونکه خواردن و خواردنه وه و تورشی و رۆنیکه ی زۆری به سه ردا ر ژابوو ، گه لی جیگه شی به ناگری جگه ره سووتی رابووون و ، به قه له م تراشیش لیره و له وه ی په سم و پست و هیللی جۆرا و جۆر له لایه ن ئه فسه ره سه رکه و توه که وه هه ل که ندرابووون !

که فرمانده که له خویندنی نامه کان بووه و چاویکی به رۆژنامه ئه له مانیه کان داگیراو چه ند لقه داریکی ته ری خسته نیو ناگه رانه که ، ئه و دارانه ی که له دره خته کانی باخچه ی ده ور به ری کۆشکه که برابووون و شکینرابووون ، له و کاته وه کا گه پشته بوونه ئه وه ی ، له پر هه ستایه سه ری و به ره و په نجه ره کا رۆیشت ، له ده ره ویش باران به گۆر ده ها ته خواره وه ، ئه جۆره بارانه ییش جگه له ده ور و به ری زی «رۆن» نه ی .

مادماوازىل فيفى

نايىزى .

ئەفسەرەكە بۇ ماوئەيەكى درىژ لەپىش پەنجەرەكەو ۋە ستاۋ چاۋى بېرىپ ۋە ئو گۆرەپانەي كە لە بەردەم كۆشك ۋە سەراكەو ۋە بوو ، ھەر ۋەھا ئو دەشت ۋە چىمەنە پانەي دواي گۆرەپانەكە ، بە پەنجەكانىشى ھىدى ھىدى لەسەر جامى پەنجەرەكە ئاۋازىكى قالسى لى دەداكە لە ھەرىي «راين» دا باۋبوو ، لەناكاۋ لەپشتىۋە دەنگى ئەفسەرە يارىدەدەرەكەي ، بارۋن قون كىلونىشتاين ، رايچلەكاندو ھوشى ۋە بەر ھىنايەو . . بارۋن ئىستاكە كاپتە !

مىجەر پياۋيىكى كەلەگەت ۋە چوارشەنە بوو ، رېشىكى درىژى ھەبوو ھەر لە پەرى پانكەي دەكرد ، بەجۆرى بەسەر سىنگى دا بلاۋبوۋ ۋە ۋەك ملوانكەي منال خوى دەنۋاند ، بەشىۋە ھەر لە تاۋوس دەچوۋ ، بەلام كلكى لەژىر چەناگەيەۋە بوو ! خاۋەن دوو چاۋى شىن بوو ، لايەكى روومەتى لەشەرى نەمسا زامدار بوۋبوو ، ۋەك دەگىرنەۋە ئەفسەرىكى ئازاۋ بلىمەت بوو ، ھەرچى كاپتەكەبوو كاپتەكى كورتىلەي دەم ۋە چاۋ سووركەلەي وورگن بوو ، قزە كورنە گرنىچ گرنىچكەي بەپىستى سەرىيەۋە نووسابوو ، لەبەر رووناكاي گلوبەكان دەتگوت بەفسفور سواغ كراۋە ، دوو دداني پىشەۋەي كەوتبۋن بۇيە بەچاكى قسەي بۇنەدەكراۋ ، خەلك بەدەگمەن لىي حالى دەبوۋن .

قوماندانەكە تۆقەي لەگەل داكردو ئىنجا دەستى بۇ قاۋەكەي برد ، كە شەشەمىن فنجان بوو لە بەيانيەۋە بۇي ھاتبوو ، ئەۋەي تايادا مابوۋ ۋە خواردىيەۋە ، لە ھەمان

كاتىشدا گوىي بۇ كاپتن شل كىردبوۋكە راپورتەكەي بۇ دەخوئىندەۋە دەربارەي جمو چول ۋە چالاكىيەكانى بىنكەكەيان ، لە پاشا لەگەل كاپتن دا بەجۋتەۋە بەپىاسە كىردىكى لەسەرەخو لەسەر ئەۋە رىك كەوتن كە كاروبارى خويان ۋەي ناۋچەكەش خاۋبوتەۋە ۋە ھىچ جولانەۋەيەك نىيە . ئەمەش چونكە فەرماندەكە دواي ئەۋەي ژنى ھىنابوو ، ئىتر وازى لە ھەموو شتىك ھىنابوو ، كاپتەكى ھىمنو لەسەرەخوۋبوو ، تىكەلى ھىچ نەدەبوو ، كەچى كاپتەكە پياۋيىكى زول ۋە ، لىرىۋجى ۋە ، خاۋەن ئارەزوۋى ناپەسندو ، خووۋ رەۋشىكى بەدەفەرىبوو ، زورىش توۋرەۋ توندو لى ئارام بوو ، چونكە سى مانگە ۋەك بەندىكراۋ لىرە كەوتوۋە . . لەم شوئىنە چولە ۋە ستاۋو مەندەدا .

كاتى زەمى خواردىنى نيوەرۋ ھاتو لەگەل سى ئەفسەرى تىر گەنجدا لە زورى خواردىن دا كۆبوۋنەۋە ، مولازمىيەكەم ، ئوتۇ قون گروسلىنگ ۋە ، مولازمى دوۋەم . فرىتز شىۋنا نېورگ ۋە ماركىز ويلھېلم قون ئىرىك ، كە ئەمەيان پياۋيىكى زىدە كورتىلە بوو ، قزىكى جوانى ھەبوو ، بەلام يەكجار بەتۋندى لەگەل دانىشتۋانى شارە داگىركراۋەكەدا دەجولايەۋە وتىژ تىي دەخوپىن ۋە ، ۋەك گوللە تۆپ بەگىزان دا دەچوۋ !

ھەر لەۋكاتەي كە گەيشتونەتە فەرەنسا ، ھاورىكانى ھەر بەناۋى «مادماوازىل فيفى» بانگى دەكەن ، چونكە خاۋەن قەدىكى ناسك ۋە بارىك بوو ، ھەر ۋەھا دەم ۋە چاۋىشى ھەمىشە زەردبوو ، لە رەۋشت ۋە گەت ۋە گۆ كىردىشدا بەناز بوو .

ژووری سفره له سهراکه ی شاروچکه ی «یوقیل» دا دریزو نرخداربوو ، نهویش بههوی نهو ههموو شته بهنرخه ی تایدا بوو ، بهلام ههرچی ناوینه ی سهر دیواره کان هه بوون ، ههمووی به گولله ی نهفسره کان شکینزابوون ، ههموو پهرده گران بههاو چه رچه فو چارشوو قه نهفه کان به شیر دراندرابوون و کهوتیونه سهر زهوی ، وهکو جل و بهرگی شه مو له پارچه پارچه بووون !

نهو جوړه کاره ناره وایانه نهو هی ده گه یاند که جه نای مادموایل فینی بهچی خوی خه ریک ده کردو ، چون کاتی بی تیشی بهسهر ده برد !

لهسهر دیواره کان دا سی تابلوی جوان و بهنرخ هه ل و اسرابوون ، که بریتی بوون له وینه ی سواریکی نیو زری بهکی ناسنین و ، کار دینالیک و ، قازی بهک . نه مانه هه رسیکیان قه لوونی دریزان ده کیشا ! ! له ولاشه وه وینه ی نافرته تیک هه بوو به کراسیکی جوان و دریزه وه وه ستابوو ، سهر بهرزانه تماشای ده کرد ، بهلام ، داخه که م به خه لوز سمیلکی گه وری بو دروست کرابوو ! !

نهفسره کان ههموو به خاموشی و بی دهنگی لهو ژووره گرزو مونه دا زه مه که یان خوارد ، له ژر هازه ی باران و له نیو نهو خه م خه فه ته ی که له بی دهسه لاتی و ژر دهستی دا پیوه ی دیاربوو . لهسهر نهو نه رزه ره ق و ته ق و ساردو سپه ی ژووره که که له دار بهروو دروست کرابوو ! ههرکه له نان خواردن بوونه وه ، دهستیان کرد به جگه ره کیشان وباس کردنی تهنگ و چه له مه ی خویمان ، له کاتیکدا که شووشه ی براندی و خواردنه وه ی تریش له دهستی که وه بو دهستی که تر له نیوانیاند ده هات و ده چوو ! هه ریه که ش پیکه بن دریزه کانیا ن له نیو په نجه کانیا ندا گرتبووو ، ده م نادم له لیوی خویمانان نریک ده کرده وه مژنکیان لی ده دا ، له بهر بی نارامی خویمان ههرکه په رداخه کانیا ن به تال ده بوون ، بویان پر ده کرایه وه ! ته نها مادموایل فینی نه بی ، که نهو بی بهک دوو ههر په رداخیکی بخوار دبايه وه وه به تال بوايه ،

به ههموو توانایه وه له بهکی له دیواره کان راده مالی و ووردو خاشی ده کرد ، ئینجا خیرا به کیک لهو سهر بازانه ی کهوا بو خزمه تیان دانرابوون ، به گورجی په رداخیکی تازه ی بو پرده کرده وه ، وای لی هات ژووره که پر بوو بوو له پارچه شووشه و دوو که ل ، پایوه کان خه والوو بیوون و خه و چاویانی کز کرد بوو ! بهلام بارون له ناکاو له جی ی خوی راست بووه وه و به دهنگیکی بهرزه وه هاواری کردو گوتی :

- «بهخوا نه حاله نای ناوا به رده وام بی ، ده بی بیر له کاری بکه ی نه وه .»

نهوانی تر وه لامیان دایه وه و گوتیان :

- «کاپتن گیان ، چیت گه ره که بایکه یین ؟ !» . پاش بیر کردنه وه بهکی کورت گوتی :

- «بهخوا نه گه ره جه نای فرمانده ری بدات ، ده بی به زمیک بو خومان ریک بجه یین !» .

فهرمانده پرسى :

- «چون به زمیک ، کاپتن ؟ !» .

بارون گوتی :

- «گه ورم ، من ههموو شتیک ریک ده خه م ، مام دیوونی ده نیرم بجه ته «رون» و چهند نافرته تیک له گه ل خویدا به نییت . . من نه زانم له کوی دا هه ن ، ئیتر ناههنگیک سازده که یین ، خواردن و خواردنه وه ده خوریته وه و ، هه رشتیکى پی ویستیشه هه مان و ناماده یه ، بی گومان شه ویکى شادوخوش راده بویرین ! لیره دا کونت قون فارلسبرگ هه ردوو شانہ کانی هه لته کاندو گوتی :

- «تو شیت بوویت ، هاوړیم ؟»

که چی نهوانی دیکه هه لسانه سه رپی و ده وری سه روکی یان داو به پارانه وه گوتیان :

- «لی ی گه ری گه ورم ، ری ی بده با قسه که ی جی به جی بکات ، ئیره زور ناخوشه ! !»

میجهر هیچی پی نه کراو ناچار پارانه وه که یانی قه ببول کرد .

ئىتر خىراخىرا بارون ناردى بەشويىن پىرە «دېۋوتى» ، كە ئەۋىش كۆنە ئەفسەرىكى «سىلاخسىز» بوو ، بەلام ھەرگىز رۆزنىك زەردەخەنەيەكى بەسەر لىۋەۋە نەبىزىبوو ! ئەگەر فرمائىكىشى پىسىپىردىراۋايە ، ئەۋە بەتۈۋرەپى بەكەۋە ، بەنارەزىلى و ئىدەنگى جى بەجى ئى دەكرد !

دېۋوتى ھاتە ژوررەۋەۋە لە پىشيانەۋە بەرۋوۋەكى گىرژو مۆن رەق راۋەستاۋ گۆئى دايە فرمانەكانى بارون ، ئىنجا چۈۋە دەرەۋە . پاش پىنج دەقىقە گالىسكەيەكى سەربازى كە چۈر ئەسپ بەزەخمەت رايان دەكىشا ، لەكۆشكەۋە دەرچۈۋە بۆ ئىۋ توف و باران و ، زور بەتۈۋى تىپەرى و بىزىبوو . ئەفسەرەكان جموجۋلىكىان كەۋتە ناۋو گەش بوۋنەۋە ، مولاژم قون گروسلىنك دلىئاي كىردن كەۋا بارانەكە سامالى لەدۋايە ، ھەرچى مادموازىل فىنى بوو ھىچ ئوقرەي نەدەگرت و لەھىچ شۋىنىك رانەدەۋەستاۋ ، ھەر دەھات و دەچۈۋ ، چاۋەكانى بەدۋاي شىنىك دا دەسورران و دەگەران بۆ ئەۋەي تىكى بدۋا پىلىشىنىتەۋە ، لەناكاۋ چاۋى برى بە ئافرەتە بەسەمىلەكەۋە خىرا دەمانچەكەي دەرھىتاۋ تى ئى گرت و گوتى :

- «تو نايىنى !»

ئەمەي گوت و ئى ئەۋەي لەجى ئى خۆي ھەلىسىت ، نىشانەي لە تابلۋكە گرت و بەدۋو گوللە بىناپى چاۋى كوژاندەۋە ، لەدۋايى بەھاۋرپىكانى گوت :

- بالوغمىك دابىنىتەۋە !

بەخىراپى ئەۋانى ترقسەكەيان برى ، ۋەك بلى ئى شىنىكىان بۆ خۆ خافلاندىن دۆزىتەۋە ، چۈنكە تەقاندن و تىكشكاندىن رەۋشتى ئەۋ كابرەيەبوو بۆ كات بەسەربىردن .

خاۋەن كۆشكەكە ، بەرپىز «كۆنت فىرناند دامويس (يوقىل)» كە مالىكەي بەجى ھىشت و ھەلات ، ماۋەي ئەۋەي نەبوۋشتە بەنرخەكان لەگەل خۆيدا بەرى ، ۋەيا بىناشارىتەۋە ، ئەۋ مروفە چۈنكە خاۋەن سامان بوو ، خولياۋ ھوگرى كۆكردنەۋەي شتى بەنرخ و عەنتىكەبوو ، بۆيە ژوررى مېۋانانى گەۋرە دروست

كردبوو ، ئەۋەي سەبرى بىكردايە ۋەك مۆزەخانەيەك دەھاتە بەرچاۋ ، لەسەر ھەموۋ دىۋارەكان دا ۋىنەۋ تابلۋى زەيتى و ئاۋى نىرخدارو شتى دەستكردى عادەتى ھەلۋاسرابوون ، لەسەر مېزو رەفتەكان و ، لەئىۋ دۆلابەكان دا ھەزار جۆر گولدان و پەيكەر و ئەۋ بابەتانەي لە «چىنى» دروست كرابوون و ، ھەندىك شتى لەعاج دروست كراۋو ، پەرداخىۋا كە لەشارى فىنىسىا كرابوون ، ئەۋ ھەموۋ شتانە بە رىك و پىكى و بە ئەندازەيەكى ھونەرى و جوان دانرابوون و رىك خرابوون . بەلام ئىستاكە ، بەدەگمەن نەبى ، شتىك لەمانە بەساع و سەلامەتى بەجى نەمايو ، نەك لەبەر ئەۋەي كە بلى ئى دىزراين ، نەخىر ، چۈنكە ئەۋەي راستى ئى فرماندەكەيان دىزى ئەم كارە بوو ، ھەرگىز ماۋەي نەدەدا روو بدات و بىكرى . بەلام مادموازىل فىنى ناۋەناۋە دەبىكردنە نىشانەۋە دەيشكاندىن و ، ئەفسەرەكانى تىرش يارمەتياۋ دەداۋ ، ئەۋانىش ئەۋەي بىبابايەۋە لەناۋيان دەبرد .

ماركىزى كورته بالا ھاتە ژوررەۋەۋە قۆزى بەكى لە «چىنى» دروست كراۋى دەست دايەۋ لەگەل خۆي دا بردى بۆ ژوررى نان خواردن و ، پرى كىرد لە باروۋدو فىلىكى تى ھەلكىشا ، لەپاشان بردى ژوررى مېۋانان و ئاگرى داۋ بەرا كىردن گەپرايەۋەۋە دەرگاي ژوررەكەي داخست ، خۆيشى لەتەك ھاۋرپىكانى بەۋە ۋەستاۋ بەدەم پىكەنەنەۋە ۋەك منال چاۋەروان بوو ! لەپەر لەژوررەكەي تردا تەقىنەۋەكە روۋى دا ، كۆشك و خانوۋەكە ھاتە لەرزىن .

ھەموۋيان بەرا كىردنەۋە بەرەۋ ژوررەكە چۈن و مادموازىل فىنى لەپىشەۋەي ھەموۋيانەۋەبوو ، ھەر كە چاۋى بەپەيكەرى فىنۇس كەۋت كەسەرى پەرىبوو ، لەچەپلەي داۋ . ھاۋارى كىرد ، ئەۋانى تىرش ھەرۋەھا ! ھەموۋيان دەستيان كىرد بەپشكىنى ناۋ مالىكەۋ پارچەي شتە شكاۋەكانيان بەدەستەۋە دەگرت و كەمىك تەماشايان دەكردو ، پاشان سەبرى دەۋرو پشتى خۆيانيان دەكردو چاۋيان دەپرىە ئەۋ شتانە كە لەسەر ئەرزەكە پەرت و بلاۋبوۋنەۋە .

فەرمانده که یان هانه ژووره ووه کاره پیسه که ی دی ، به چاویکی پر له په شپانی به ووه سهیری رووداوه که ی کردو ، باوکانه سهیری ژووره که ی ده کرد ، که چون «نیرونیانه» ویران کرابوو ! ! زمانی گیرابوو . سهیری سورماوو ! که چووه دهروهش به ناچاری و گالتنه پی کردنه ووه گوئی :

– نه مجاره سهرکه ووتنه که بی نه اندازه بوو !

له بهر دوو که ل و بونی باروود ، به زه حممت هه ناسه یان بو وهرده گپرا ، بویه په نجه ره کانیاں کرده ووه ده ستیاں کرد به کونیاک خواردنه ووه ، نزیک په نجه ره کان راوه ستان ، بایه کی شی دار خوئی ده کوتایه ژووره ووه له گهل خوئی دا بونی ته رایی زه وی ده هینا و له گهل به و سپری به ی تیکهل ده کرد که له ریش و سمیلی خوئیانیان دابوو ، دره خسته کانیش له ده ره ووه له ژر زه برو ته وریمی باران چه مابوونه ووه ، گهل یه کان تاریکایی بالی به سهردا کیشابوون و تم و مژکی ته ستور دایوشیوون ، پیاوه کان سهیری به و دیمه نه جوانانه یان ده کرد ، ئینجا روویان کرده قولله کیسه ی دی به که که تارمایی به که ی له دووره ووه وه که ره شایی به که له نیو تاریکیدا به ده ره که ووت ، به لام له و روزه ووه که به وان گه یشتبوونه به ووه زهنگی کلیسا که لی ی نه دابوو ، به م کرده ووه به ش خوئی له خویدا خویشاندانیکی بهرگری یانه بوو ، که خه لکه که نیشانی داگیر که ره کانی دده ، به لام بو شتی دیکه قه شه که یان هه رگیز نه ی گوتووه «نه !» ، هه موو پی ویسته کی بو ناماده کردوون ، وه که جی و شوین و خواردن ، ته نانه ت چند جار یکیش له گهل یاندا په رداخی بیره شی خواردو ته ووه .

فەرمانده که چند جاری هه ولی دا له گهل قه شه که دا په یوه ندی به که دروست بکاو له ریگه ی به ووه له گهل دانیشتوانی شاروچکه که دا دوستایه تی پیدا بکات و قه شه له نیوانیان دا بیته ناو بی و ان ، به لام هه موو به م کوششانه ی به فیرو ده رویشتن هه رکه هه ولی به ووه ده دا قه شه جاریک زهنگی کلیسا که لی بدات .

قه شه له و باوره دا بوو که بو به و خوشر و چا کتره له سیداره بدری نه وه که زهنگیک لی بدری ، نا به مه بوو نمونه ی بهرگری کردن دزی دوژمن ، که بهرگری به کی بی دهنگ و بی زیان و ناشتیانه بوو ، هه ر به ریگه شه که شیاوی قه شه به کی وه کو به و بی ، که نامه میزادیکی ناشتی خواز ، نه وه که شهر خواز ، به م ریازه ی به و ببوو هوی به ووه ی هاوولاتی به کانی پر به دل خویشیاں بوئی ، سه باره ت به و خو راکرتنه به هیزه و به و پاله وانیه تی به نواندی به چه سپاندنی ره ش پو شپی و تازیمان دانان له ریگه ی بی دهنگ کردن زهنگی کلیسه که ، ته نانه ت خه لکه که ناماده بوون بیته پالیشتیکی به و بو به هیز کردن ووره و باوه ری شوانه که یان و ، هه روه ها هه موو شتی ته رخان بکه ن بو به رده و ام بوونی بریاره که تاوه کو بیته پاسه وانیکی دل سوژو بی ترس له پینا و پاراستنی شهره فی میله ته که یان !

به م کاره بووه نمونه ی وولات په روه ری له لایه ن . وه رزیره کان و ، به وانیس وه که هه ر دوو پاله وانی میژووی «بلفورت و ستراسبورگ» وانیستا که شیاوی به م خا که ن و ، به لکو به توانین بلین که نمونه ی پاله وانیه تی به وان به کسان به وانی تر . له هه مان کاتیشدا ناوبانگی شاره که یان بلاوده بیته ووه ده که ویتنه نیو میژووو به نه مری ده میینه ته وه .

به لام ، جگه له مه ناماده بوون هه موو شتی که بده نه پرووسیه کان ، هه رچی پرووسیه کانیش بوون له ناو خوئیان دا گالتنه یان به م «مه ردا به تی» ده کردو ، پی ی پی ده که نین ! چونکه هه موو دانیشتوانی شاروچکه که میوانداری چاکیان ده کردن به رامبه ر به مه ، به وانیس وازیان لی هینا بوون و تازاریان نه ده دان و لی یان ده گه ران به م وولات په روه ری به بنوین به گویزه ی تاره زووی خوئیان ، ته نها مارکیز و یله یلم نه بی که زور هزی ده کرد زهنگه که لی بدات ! زوریش تووره بوو بوو له جوئی ریازه سیاسی به که ی هاو ریکانی به رامبه ر قه شه که . هه موو روژی وه که تافره تیک چون له پیاوه که ی ده پارینه ووه که شتیکی بو بکری ، تاوا له گه وره که ی ده پارایه ووه که ری ی

بدات و بچیت به دهستی خوی جاریک زهنگه که لی بدات ، به لام فرمانده که ناماده نه بو داخواری به که ی بو جی به جی بکات ، هر له بهر نه وهش بو مادموایل فینی به ته قاندن و تیکشکاندن سهراکه ی یوفیل رق و کینه ی خوی داده مرکانده وه .

هر پینج پیاوه که له شوینی خویان دا بو ماوه ی چند ده قیقه به ک به رامبر په نجره که راهه ستان و ، نهو باشی داریان هل دهمزی که به گور ده هاته ژوره وه ، تا مولازم فریتز له دواپی دا به پیکه نینیکه وه گوتی :

– «دیاره نافرته کان گه شته که یان خوش نابیت له گهل هم باو برانده» .

نهوسا بلاوه یان لی کردو هر به که یان چوه سهر کاره که ی خوی ، به لام ئیشیکی زور چاوه روانی کاپتی ده کرد ، وه کو ناماده کردنی شوین و زهمی خواردن و خواردنه وه ی شهوه که . که نهفسره کان جاریکی تر له کاتی روژ ناوا بووندا کوبونه وه ، که وتنه قاقای پیکه نین و سهیری به کتری یان ده کردو په نجره یان بو به که ده بردو له بهر پیکه نین ده که وتنه سه رپشت ! ! چونکه هر به که یان خوی جوان تاس و لووس دابوو ، جل و بهرگی جوان و پاک ی له بهر کردبو هر وه که بو شاهه نگیکی گرینگ و گه و ره بچن ، هرچی قولونیا و له وه تهش هه بو له خویانیان دابوو ، ته نانهت قزی سهری فرماندهش مووی سپی تیدا نه مابوو ! کاپتنیش ریشی تاشی بوو ، ته نها سمیله که ی له ژتر نوونی به وه سوور ده بریقابه وه ، په نجره کان یان هر به کراوه پی جی هیشتبوو ، ناوه ناوه به کیکیان ده چوه بهر ده می په نجره که و سهیریکی ده ره وه ی ده کرد ، تا له کات ژمیری شهش و ده ده قیقه بارون گوتی : گویم له دهنگی سمی نه سپه کانه ! هر هه موویان به په له بهر وه خواره وه رایان کردو ، له و کاته یشدا گالیسکه که له حه وشه که دا راهه ستاو هر چوار نه سپه کان نه فوس بر بوو بوونو ، پشتیان ته روو قوراوی بوو ، هلم له هه موو گیانیان هل ده ستا ، هینده ی پی نه چوو پینج کیژی

جوان له گالیسکه که هاته خواره وه ، وا دیار بوو نهو براده ره ی کاپتن که له گهل پیره «دیوونی» نامه که ی بو ناردبوو ، نافرته کانی جوان هل بژاردبوون ، کیژه کان هیچ پیوستیان به خورازانده وه نه بوو ، ته نانهت ئیشی خویشیان چاک ده زانی ، چونکه له ماوه ی نهو سی مانگه ی که پرووسی به کان هاتبوون و نهو ناوه یان داگیر کردبوو ، وای لی کردبوون که لی یان رایین چون له گهل یان دا بجوولینه وه هه لسن و دانیشن ! به لکو هم کاره یان به هر کیلک ده زانی . .

ئیر هه موویان روویان کرده ژوری سفره «خواردن» . هر که چراکان داگیرسان ، ژوره که زیاتر دلته نگی نواند له نه نجامی نهو حاله شره ی که تیابدابوو ، له سهر خوانه که به پی ریزکردن و به ناریکی جوړه ها فحفوری و قاپ و په رداخ و ملاک و چه تال و چه قوو شتی دیکه فری درابوون . هم که ره ستانه ییش هه مووی تازه له نیو کولانکه به کی به کی له دیواره کانی کوشکه که دا دوزرابوونه وه ، که خاوه نه که ی تیابدا شاردبوونی به وه ، هر بویه ژوره که وه ک خانیکی دزان ده هاته بهرچاو ، کاتی که دزه کان له دزی ده گه ریینه وه و دینه شوینیکی واو ، ده ست ده که ن به خواردنه وه و ، دابهش کردنی ماله دزراوه که له نیوان خویان دا .

کاپتن زیاتر له وانی تر به جم و جؤل بوو ، بهر پرسیاری نافرته کانی خسته نه ستزی خوی وه که نه وه ی له وانی دیکه چاکتر بیان ناسیت ، ناوه ناوه گوی ده دایه راوو ته گبیریان و ، جار جاره ییش ماچی ده کردن و ستایشی ده کردن ، کاتی که سی نهفسره که ی تر ویستیان هر به که یان کیژنک بو خویان هل بژرن . کاپتن نه ییشت و بوی پروونکردنه وه که هم هر که خوی پی هل دهستی و هر نهو هم مافه ی هه به ! چونکه هم دابهش کردنه ده پی به پی ی پله و روتبه یان بی ، تا کو یاسای «پیشتر و پاشتر – الاسبقیه» تیک نه چی ! بو هم مه بهسته دهستی کرد به پرسیار کردن له ناوی کیژه کان : به که میان گوتی : ناوم پامیلا به . کاپتن گوتی :

- «ژماره يهك ، پامیلا ، بهشی فرماندهمانه». دواى ئەم ، كیژنكى تری ماچ کردو ناوهكهى پرسى ، ئەویش ناوى «بلۆندین» بوو ، ئەوهیان بوو خوى هەل بژارد . «ئەمانداى» خەزینو قەلەویشى دایه مولازم ئۆتۆ ، وه «ئىقاي» ناسراو به «تەمانه»ى کرده بهشی مولازمى دووهم فریتز . دوا كیژیش «راشیل»ى ناوبوو ، بهبالا له ههموویان کورتربوو ، كیژنكى بچووك و ئەسمەرو خاوهن دوو چاوى رهشى وهك مەرکه بى رهش ، كیژنكى جوولهكه بوو ، بهلام لووتى پان بوو ، بهپچهوانهى هاوولاتی بهکانى ، كه ئەمه له نیو جوولهكه كان باو نى به ! ئەمه یانى دایه گەنجترین ئەفسەر ، مارکیز ویلهيلم قون ئیریک ، كه به مادموازیل فیفی به ناویانگ بوو له نیو هاوریکانى دا .

ئەوهى راستى بى كیژه كان هەریه كه یان به جورنك جوان بوو ، ههموویان بهژنو بالارنك و پتهو بوون ، هیچیان شتىكى زیاتر وه یا كه متریان نه بوو له وانى تر كه پىى جیا بكرینه وه وه هەر له به كیش ده چوون ، به شیوه و بالاو جوولانه وه وه هەلس و كهوت ، چونكه لهو جوره كاره راهاتبوون ، كه ئەویش ژيان به سەر بردنه له نیو ئەو كۆمه له ئافره تانهى كارو پیشه یان خوشى به پیاو بهخشینه له رینگهى سهماو رابواردنه وه .

سى ئەفسه ره گەنجه كان بهو هیوا به بوون ماوه یان بدن هەریه كهى ئافره ته كهى خوى هەل گرى و بیاته خلوه تى ، بهو بیانووهى كهوا كیژه كان ده یانه وى خویمان رنك بجه نه وه و برازی نه وه .

بهلام هەرچى كاپته كه بوو نه پىشت و پىى گوتن كه كیژه كان جوانو هیچ پيوستیان به خو پرازانده وه نى بهو راسته وخو نامادهن بو ئاههنگ گپران ! بهم جوره ههموو دانیشته وه وه ده ستیان کره به خواردنه وه ، گفت وگۆو پیکه نینو ههرا ده ستى پیکردو ماچ و موجى كیژه كانیش په رهى سه ند . له پر راشیل هیلنجى هاته وه وه هینهى نه ما بوو بجنكى و گه لیک كۆكى ، تومەز كابرای هاوریى - واته مادموازیل

فیفى ، له كانى ماچ کردنیا ، قورنگى كچه كهى پرى دوو كه لى جگه ره کردبوو ، دواى كوكینىكى زور ، كچه مات بووو ، هیچ خوى نه شیواند ، بهلام تووره بى خوى به تەماشای کردنىكى پر له كینه و به چاوه ره شه كانى به وه ده رى ده برى .

دواى ئەم به زمه ، ههموویان له ده وره ی میزی نان خواردن دا دانیشتن ، فرمانده كه یان زور كه یف خوش بوو ، كامه رانى به سپاوه دیار بوو چونكه پامیلاى له لای راسته وه و بلۆندینى له لای چه پى به وه دانیشتبوون ، هەر له خواردنیش بوونه وه ، فرمانده كه هه ستى خوى ده برى و گوتى :

- «تەگبیریكى گه لیک شیاوو زور جوان بوو له لایه ن تۆوه ، ئەى كاپتن .»

هەرچى لیفتنانت «مولازم» ئۆتۆ و فریتز بوون ، به ئەده ب دانیشتبوون و له گه ل كیژه كانیان دا رنك ده جولانه وه ، وهك بلئى له گه ل دوو ئافره تى به شه رم و پاك دانیشتبوون ، چونكه كه مینك ده ترسان و شه رمیشیان له دراوسى كانیان ده كرد ، هەرچى «بارون» یش بوو ، به پپچه وانه ی ئەوانه وه ، ئاره زووه كانى په ره ی سه ند بوو له بهر خواردنه وه ، به خو یو به قزه سووره كه یه وه كه له ته و قى سه ره یه وه هاتبوووه خواره وه و به سه ر ده م و چاوو گو یچه كه كانیدا په رت بلا و ببوونه وه ، ده تنگوت ئاگرى تى به ربوووه ده سووتى ، ستایشى جوانى كیژه كانى ده كردو سه رنجى سه یر سه یرو نا ره وایشى ده رده برى ، بهو زمانه فه ره نسى به شه ق و په قه ی كه ده یزانی ، ئەوهى زوریش ناشیرین بوو ، ئەو پریشكه تفانه بوون كه له ده مى به وه ده هاته ده ره وه ، له كه له نى نیوان ددانه كانى پپشه وه ی دا ده رده په رى و به ده م و چاوى كیژه كان ده كهوت ! ئەلبه ته كیژه كانیش هیچى لى تى نه ده گه یشتن .

ههراو پیکه نینو هاوار زیاتربوو ، پیاوه كان خویمان فرى ده دایه ئامیزی ئافره ته كان و قسه نا په سنده كانى «بارون» یان دووباره ده كرده وه ، خویشیان قسه ی هه له ق به له قى تریان

ده دایه پال کیزه کانش مهست و سرخوش بوو بوون و نه وانش به گویره ی ناره زووی پیاوه هاوری کانیاں ووشه ی ناشیرین و پیسیان له دهم دهرده چوو ، بهم جوړه ره سه نایه تیان به دهرکهوت !! به کیکیان لاسمیلی چه پی پیاوه که ی خوئی ماچ ده کرد ، نهوی تر لای راستی ، به کی تر نقورچه ی له رانی کابرای ته نیشتی به وه ده دا ! هندی کیشیان به ده نگیکی به رزه وه به ک دوو کوبله ی گورانی به کی نه له مانیاں ده گوت که له دهمی نه م و نهو فیری بوو بوون ، نه له به ته نه ویش له بهر دانیشتنی زوړو رابواردنیاں له گهل سهر بازه نه له مانی به کان دا .

له م سهین و بهینه دا ناره زووی له شی پیاوه کان کلپی ده سهندو ده ستیان کرد به فیری دان و پهرت و بلا و کردنه وه ی قاپ و په رداخ و کهل و پهل سهر میزه که .

سهر بازه کانی دهورو پشتیشیان زیاتر له و شتانه یان ده دایه ده ستیان بو نه وه ی بی پلشینه وه ، ته نها فرمانده که یان خاموش و بی جولانه وه دانیشت بوو ، مات و بی ده نگ بوو ،

هر ته ماشای نه فسه ره کانی خوئی ده کرد ، هرچی ماد موازیل فی بی بوو راشیلی له سهر چوکی خوئی دانا بوو و به رده وام بوئی ده کردو له شی نهرم و نیانی کچه که ، ته زووی ناره زووه سی کسی به کانی له ناو دهورو نی داگری گهرم بوو بوو ، جار جار هیش سهری شوپ ده کرده وه سهر که له نی کراسه که ی که له ملی به وه به ره و خوار له سهر شیوه ی ژماره «۷» دابوو ، سهری سینه ی کچه که ی ده کرد ، ناوه ناوه ش نقورچیکی توندی له رانی گیر ده کردو وای لی ده کرد به کای به لای راجله کی و راپه ری و ، پر به دهمی هاوار بکات . چونکه نه و مروقه خوو ره وشتی ته نها نازاردانی خهلکی بی ده سه لات بوو ، هندی جاریش کچه که ی له نامیز ده گرت و توند ده یگوشی و لیوه کانی خوئی ده خسته سهر لیوی و ، به هه موو هیزی به وه به ددانه کانی هردوو لیوی ده گهزی ، تا وای لی ده هات خوین لی یانه وه

ده رده په ری و به سهره دهم و چه ناگو و گهردنی دا ده هاته خواره وه ، تا جار یکیان کچه که هینده بیزار بوو ، دوا ی ووشک کردنه وه ی خوینی لیوه کانی رووی تی کردو و گوئی :

- «ده بی نرخی نه مه م بده یی !»

نه ویش به گالته و پیکه نیکی به رزه وه گوئی :

- «به لی . . ده بده م» .

له کوتالی دا شه مپانیاں به سهر دا گیران ، فرمانده هه لسا یه وه سهر پی و پیکی خوئی به رز کرده وه گوئی :

- «چه ریو ! بو خانمه کانمان !» .

به مه ری بی بو نه وانی تریش کرده وه ، هر به که به جوړی ده بخواره وه و قسه به کی ده کردو ، ته نانه ت قسه و ووشه ی ناشیرینیش ده گوترا ، چونکه زمانه که یان به چاکی نه ده زانی . نیر زور به ی وونه کانیاں مانای سهریران ده گه پاند ، هر بو به هینده پی ده که نین تا ده که و تنه سهر پشت و چه پله یان لی ده دا .

له ناکاو کاپیتن پیکی خوئی به رز کرده وه گوئی :

- «بو سهر که و تنان و داگیر کردنی نه م دلانه !» .

دوا ی نه وه ی کاپتن نه م قسه به ی کرد ، لیفتنانت نو تو سهرخوشی کاری تی کرد بوو ، هه لسا یه وه ، وه کو شیتیک هاواری کردو گوئی :

- «بو زال بوونمان به سهر فهره نسادا !» . نافرته ته کان زوړ سهرخوش بوو بوون ، کتومت دانیشت بوون . به لام نه م قسه به کاری تی کردن ، هر بو به راشیل گوئی :

- «من هندی پیاوی فهره نسایی ده نامم . که تو له به رام بهر نه وانه وه قهت نه و نازابه نیت نه م قسه به بکه یی . .»

مارکیز ، که هیشتا کچه که ی هر له سهر چوکی به وه بووو . به توندی له نامیزی خوئی گرت بوو ، دایه قاقای پیکه نین . چونکه مه ی وا مهستی کرد بوو ببوو مروقیکی گالته چی و نوکته بازو . گوئی :

- «ها! ها! ها! من به خوم تووشی هیچیان نه بووم ، به لام
هه رکه بویان ده رکه وین ، خویمان ناگرن و هه ل دین .»
به لام کچه که به تووره بی به که وه سهیری سیاو نیو چاوانی
کردو ، هاواری کردو گوتی :

- «توئی پیسی به دفه پری ناپه سند ، درو ده که بیت !»
پیاوه که به دوو چاوه شینه که یه وه بو ماوه یه کی کورت
ته ماشایه کی کردو ، ئینجا هه ر به هه مان سه بر کردنی ته ویتنه یه
که به ده مانچه که ی شکاندی ، به کچه که ی گوت :
- «ئا ، باشه ، با باسیان بکه یین ، جوانه که م ! ئایا ته گه ر ئازا
بوونایه وه که ده فه رموویت ، ئیمه لیره ده بووین ؟»

له پاشا به توژی تووره بی به که وه گوتی :

- «ئیمه گه ووره یانین ، فه ره نسا بو ئیمه یه !»
کیژه که له سه ر چوکی کابرا راپه ری و له ولاره له سه ر
کورسی به که دانیشته ، پیاوه که ش هه لساو پیکه که ی به رز
کرده وه ، له دیبه که ی تری میزه که وه قسه که ی خوئی دووباره
کرده وه :

- «فه ره نسا هی ئیمه یه ، فه ره نسا بی به کان ، دارستانه کان ،
کیلگه کان و خانووه کانی فه ره نسا ش هه مووی مولکی
ئیمه یه !»

پیاوه کانی تر ، ته گه رچی مه ی به یه کجاری بی هووشی
کردبوون ، به لام له م مشت و مره دا ، هه ستی سه ر بازیه تی و
گیانی پرووسیایه تی له له شیا نا جولایه وه ، درندانه هه موویان
پیکیان بلند کردو گوتی یان :

- «بژی پرووسیا !»

ئینجا به یه که قوم پیکه کانیان به تال کرده نیو زگیانه وه ،
کچه کان وورته یان لیوه نه هات ، چونکه چوو بوونوه دونیایه کی
تری مه ستی و خاموشی و پر مه ترسی به وه ، ته نانه ت راشیلش
هیزی قسه کردنی نه مابوو ، بی ده نگ بوو بوو . مارکیزی کورته
بالا پیکه که ی خوئی له سه ر سه ری کچه بی ده سلات و

بی ده نگه که داناو هاواری کرد :

- «هه موو ئافره ته کانی فه ره نسا ش هی ئیمه ن .»

ئا لیره دا کچه که هه لسا یه سه ری و شه رابه عه نه بری به که
هه موو رزایه نیو قزه زووخواوی به که یه وه ، وای لیها ت وه که
یه کیلگ له ئاودا هه ل کیشرانی ، ئینجا که وته خواره وه و
به رداخه که ییش شکا . به دوو لیوی به ترسو له رزه وه ، به
ئه فسره که ی گوت ، که هیشتا هه ر پی ده که نی . .

- «ئمه . . ئمه راست نی یه . . چونکه من دلنیام که تو
ته نها یه که ئافره تی فه ره نسا ییت چنگ نه که و تو وه و نا که وی تا
ره زیلی بکه ییت . .»

کابرا دانیشته وه و پیکه نینه که ی ته واو بوو ، هه ولی دا
به شیوه ی زمانی فه ره نسی قسه بکات و گوتی :
- «باشه . . زور باشه ئازیزه که م ، که وایی پیم بلئی تیوه
چینو ؟ بوچ لیره ن ؟ !»

کیژه که بو ماوه یه که وای وور مابوو ، ره ق راوه ستابوو ،
هه روه که یه کیلگ برووسک لی ی بدات ، چونکه به یه که م هه ل
له مه به سته که ی حالی نه بوو ، به لام دوا ی ته وه ی واتای
قسه کانی ئه فسره که ی له لا پروون بووه وه و تی یان گه بی ، به
ناره زایی به که وه هاواری کرد :

- «من ؟ من ئافره ت نیم ، من پیسو ناپاکم ،
پرووسیه کانی ش هه ر ته وه یان لی ده وه شیته وه !»

هیشتا کچه که له قسه کانی نه بوو بووه ، کابرا شه قازله یه کی
توندی پیدا کیشاو ، ویستی یه کی تریشی لی بدات ، به لام ،
که ده ستی به رز کرده وه راشیل نه یکرده نامه ردی و چه قویه کی
میوه ی له سه ر میزه که وه فراندو ، هه ر هینده ی چاو نووقانیکی
پی نه چوو که به هه موو هیزی به وه چه قوکه ی له هه وراز
قورقور آگه ی ملی کابرا گیر کردوو تی ی چه قاند ، ئیتر خوین
فیچقه ی کرد ، بو ماوه یه که که س ئاگاداری رووداوه که نه بوو ،

چونکه هينده نازايانهو به خيراني و سووك دهستي كاره كهي
 نهمام دا نهوانه ديكه هستيان پي نه كرد ، برينداره كه
 خهريك بوو شتي بلي و قسه يه بكات ، به لام ، ووشه كان
 له نيو قور قور اگهي دا گيريان ده خوار دو نه ده هاتنه دهره وه ، بويه
 هر له جيوه دانيشت و ده مي به نيوه كراوه بي مایه وه و ،
 چاوه كانشي به كراوه بي ديمه نيكي پر مه ترسي يان ده نواند .

كه نهفسره كان نه ميان بيني ، هه ريه كه له جيگهي
 خوئي دا به ترسه وه به ره و كچه كه بازي دا ، به لام كچه كه گورج
 كورسي به كي هه لگرت و فري دايه بهر پي يان ، ليفتنانت توتو
 كه وته سه ري و يه كه به زه وي به كه راكشا ، كچه كه به غار خوئي
 گهيانده په نجه ره كراوه كه و خيرا خوئي فري دايه خواره وه و ،
 بازي دايه دهره وه و ، له نيو تاريكي دا بزر بوو ، له وهش زياتر
 هاژه ي باو باران زياتر وونيان كرد . .

له ماوه ي دوو ده قيقه ماد موازيل فيني بووه لاشه يه كي
 ساردوسوري بي هه ست و بي نه فس ، له ولاشه وه فریتزو توتو
 «قامه كانيان» رپوت كرده وه و به تاو په لاماري نافرته كاني
 ديكه يان داو ويستيان بيانكوژن ، به لام ، ژنه له ترسا ره ق
 بووه كان و ، بي ده سه لاته كان خويان فري دايه بهر پي ي
 نهفسره تووره كان و ، توند قاچه كانيان گرتن و پارانه وه ، گهر
 مينجه ره كه نه بوايه كوشتاريكي درندانه و نارپه واپرووي ده دا ،

مينجهر به چ حالي تواني هر چوار كيژه كه له ده ست دوو
 نهفسره كه رزگار بكات و ، به ره لايان بكات و ، له ژورونيكي
 په ستو و ده رگاكي له سه ر كليل دان و ، دوو سه ربازي
 نيشكچيشي له بهر ده رگا كه دانا . نينجا كه وته پلان دانان و
 كوشش كردن بو راواناني كيژه تاوانباره كه و دوزينه وه ي ، له و
 باوه ره ش دابوو كه وا هر ده يدوزنه وه و ده گيري ، په نجا كه سي
 به زور نارد بو نه وه ي نيو باخه كه پيشكتن و ، دوو سه دي تريشي
 نارد نيو دارستانه كه تا هه موو نه و كه ندو هه ردو گه لي و

كوليتانه ي نه و ناوه بگه رين به شوين كچه كه ساسه كه .

له دواي نه م بگهرو به رده يه دا ، ميزه كه پاك كرايه وه ،
 هه موو نه و كه ل و په له ي له سه ريا بوو هه لگيرا ، دواي نه وه
 لاشه ي نهفسره كوژراوه كه يان له سه ري دريژ كردو ، بو يان كرد
 به تابووت ، له ولاشه وه هر چوار نهفسره كان مات و غه مگين
 له لاي په نجه ره كه وه راوه ستاون و ، له پشته وه شيان هه موو
 سه ربازه خزمه ت كاره كان راوه ستان ، هه مووشيان چاويان
 بريپوه تاريكايي به كه ي دهره وه ي په نجه ره كه و نيو بارانه كه ،
 وهك بلي ي بيانه وي پرده لاده ن و شتيك له نيو تاريكايي به كه دا
 بهر چاو بگه ن .

له دووريشه وه و ، له نيو نه و تاريكستانه دا ناوه ناوه ته قهي
 تهننگيك ده هات و بو ماوه ي چوار سه عات نه م ته قهو ده ننگ
 به رده وام بوو ، جارنا جار نيكش گوي يان له چريكه و هاواريك
 ده بوو كه له دهره وه ده هات ، يا هاواريك ي فريا كه وتن و قسه ي
 بي وانا ده بيسترا ، به لام له بهر ده ننگي باو باران وه هوره تريشقه
 كه س تي ي نه ده گه يشت . .

بو به ياني هه موويان گه پانه وه دواوه و ، دوو سه ربازي
 تريشيان لي كوژرابوون و ، سياني تريشيان بريندار كرابوون .
 هر به فيشه كي هاورنيكاني خويان . چونكه له بهر تاريكي
 په كتر يان نه ناسيبوو زياتر سه ري لي شيوان بوون . نه م جگه
 له وه ي كه هه موو ماندوو بوونيشيان به فيرو روني و ريشيشيان
 نه دوزي يه وه ، دواي نه و رووداوه . خه لكه كه نزار دران و .
 مال و كه ل و په لايان سه روو بن كراو هه موو ده ورو به ري دي به كه
 بست به بست پشكينزا ، كه چي كه نيشكه كه هيج شوين و
 نه سه ريكي له پاش خويدا به جي نه هيشتبوو .

كه نه م كارو رووداوه له زه نه رال گه به نزا . فه رماني دا كه
 شته كه بشارنه وه و باسي نه كه ن و پشت گوي ي بجه ن . تاوه كو
 نه بيته نمونه يه كي ناشيرين و خراب بو سويا كه يان . له هه مان

کاتیشدا به توندی لۆمهی فرمانده کهی کرد ، ئه ویش له پقان هموو ئهوانهی له خۆی به ره و خوارتری سزادان ، که له دوورو نزیکه مه په یوه ندی یان به رو داوه که هه بوو ، چونکه ژه نه پال به لۆمه کردنه وه پی ی گوئبوو :

– «کاکه ، شه رو سه رکه وتن به رابواردنی خوش و خه وتن له نیو کوشی گهرمو ، نامیزی ئافره ته داوین پیسه کان دا وه ده ست ناهیزی» .

له سه ر ئه م قسه یه خه ریک بوو جامی توره یی خۆی به سه ر هموو هه ریمه که دا دابرننی بو تۆله سه ندنه وه ی خۆی ، به لام چونکه پیوستی به به لگه یه که هه بوو بو ئه نجامدانی ئه م کاره ، ناردی به شوین قه شه که و ، فرمانی پی دا که ده پی له کاتی گواسته وه ی تهرمی مارکیز فون ئیریک و تیهر بوونی به و شوین و ریگه یه دا ، زهنگی کلپسه که لی بدا .

به لام ئه مجاره یان به پیچه وانهی بیرو باوه پی خه لکی دی یه که ، قه شه فرمانه که ی په سندکرد ، ئیتر که تهرمی مادموزیل فینی به سه رشانی سه ربازه کانه وه بووو ، کوشکی یوفیلی به جی هیشته و به وی دا ره ت بوو – واته به نزیک کلپسه که دا – بوئیو گورستانی دی یه که ، هه ر له وکاته وه زهنگی کلپسه که لی دراو دهنگی لیوه هات و ، له سه ر ئاوازیکی تابه تی که بو ئه و جوړه بوئانه لی ده درا ، به رده وام بوو ، ههروه که بلی ی دهستیکی نه رمۆله زهنگه که لی ده دات ، به لی دهنگی زهنگه که دووباره دهنگی دایه وه ، ئیتر ئه و روژه و ، پاشترو ، روژانی تریش هه ر نه برایه وه . . . !

به لی ، هینده لی ده درا تا کو بلی ی به س ! ته نانه ت هه ندی جار ، له سه عاته کانی دوای نیوه شه ویش یه که دوو زنگه ی نه رمۆله ی لیوه ده هات و دهنگی ده دایه وه ، له تاریکایی شه وی ده یجوور دانیشتوانی ناوچه که گوی یان بو شل ده کرد و به دلپکی خوش و ههستیکی غه ریب که کهس نه ی ده زانی

له بهرچی وابوو . هه ندی که سیش وای بو ده چون که زهنگه که سیحراوی یه و ، به لای دا نه ده رویشتن ، ته نها قه شه و مجیوره که نه پی که هه ردووکیان ده چونه لای قولله ی زهنگه که ، چونکه کچیکی هه ژارو لی قه وماو به ته نهایی و . به دلپکی پر له مه ترسی یه وه له وی دا ده ژبا ، ئیتر هه ر جاره ی چ خواردن و خواردنه وه یه که هه بویه بو یان ده بردو ، چه ند قسه یه کیشیان له گه ل دا ده کردو دلپان ده دایه وه . له حه شارگه که دا وره یان به هیزتر ده کرد .

ئه م کیژۆله یه هه ر له وی مایه وه تاوه کو ئه و تیپه داگیر که ره ئه له مانپایی یه له وی روشتن و ئه و شوینه یان به جی هیشته . له دوایی دا قه شه که گالیسکه که ی نانه وای دی که ی به کری گرت و ، به شه و ری ی گرت به رو ، کیژ به ندکراوه که شی گه یانده ده روازه ی شاری «روا» ، له وی ده ستیان له ملی به کتری کردو کیژ به خیرایی گه رایه وه ئه و ده زگایه ی که لی ی ده رچوو بووو ، چوو بو «یوفیل» ، ئافره ته سه ره که ده زگا که ییش وای زانیوو مردوه .

دوای چه ند روژنک به سه ر گه رانه وه ی راشیل دا . روژنکیان هاوولاتی یه کی ئه و شاره گه بیسته ئه و قه ناعه ته و له وه دلپابوو که شه ره فو مه ردایه تی و پیاوه تی به خوازی بیی کردنی ئه م کچه که م نایته وه ، ئیتر کیژه که ی خوش ویست و چوو خوازی بیی بو ئه وه ی داوای لی بکات رازی بی شووی پی بکات ، چونکه به لای ئه وه وه ئه و کاره گه وره و پیاوه تی به ی ئه و کچه له پیناو وولانه که یدا کردی ، مایه ی شانازی و سه ربه رزی یه ، به م جوړه کچه ی کرده ئافره تیکی پاک سه ربه رزو چاک ، ههروه که زوربه ی خانمه چاکه کانی دیکه !

● سه رچاوه :